

פניני שמואל ורבקה

לעיני
סבא היקר
רפאל אלבז
בר זוהרה ז"ל

עלון שבועי לע"נ שמואל ורבקה הכהן צורישידי ז"ל
יוצא לאור ע"י ארגון "אורות שמואל ורבקה" ת"א

לעיני
ברוך (פרג')
בן יצחק ומרים
בר דיין ז"ל

כי תבוא

ערב שבת קודש, כי אלול ה'תשע"ט פרשת

גליון 897 (השנה ה-17)

פרשה בקצרה

הַפְּרָשָׁה פּוֹתַחַת בְּצוּוֹי עַל הַבְּאֵת
בְּפוּרִים - רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה -
לְכַהֵן. מִצְוָה זוֹ נוֹהֶגֶת רַק בְּאַרְצֵי
יִשְׂרָאֵל.

מִי שֶׁהִשְׁתָּה בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
לְשִׁמְטָה אֶת נְתִינַת הַמַּעֲשָׂרוֹת
לְעֲנִיִּים, עָלָיו לְכַלּוֹת מִבֵּיתוֹ אֶת
הַמַּעֲשָׂרוֹת עַד עֶרֶב פֶּסַח שֶׁל הַשָּׁנָה
הַרְבִּיעִית לְשִׁמְטָה.

מִשֶּׁה מִצְוָה אֶת הָעָם שְׁלֹאֲחֹר
עוֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן, יִקְיָמוּ אֲנָבִים
גְּדוֹלוֹת וְעֲלִיהוֹ יִכְתְּבוּ אֶת דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה.

בְּעַת הַכְּנִיסָה לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
מַעֲמַד הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה. הַבְּרָכָה
תִּנָּתֵן עַל הַר גְּרִזִּים, וְהַקְּלָלָה עַל הַר
עֵיבָל.

בְּרָכוֹת רַבּוֹת יִשְׁיֶגּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר יִקְיָמוּ אֶת מִצְוֹת ה'. אִם לֹא
יִשְׁמְרוּ אֶת חֻקֵּי הַתּוֹרָה - יִבּוֹאוּ
עֲלֵיהֶם קְלָלוֹת.

בְּסִיּוּם הַפְּרָשָׁה מוֹסִפֵּה סְקִירָה
הִיסְטוֹרִית קְצֵרָה עַל קוֹדוֹת יְצִיאַת
מִצְרָיִם, הַהֲלִיכָה בְּמִדְבַר סִינַי וְכַבּוֹשׁ
עַבְרַת הַיַּרְדֵּן הַמְּזוּרָחִי.

(ע"פ פורטל חביד בישראל)

פנינת הפרשה

תשובה מאהבה

הצדיק רבי אורי מסטרליסק, (יום ההילולא שלו - כיג אלול), היה תלמידו של רבי שלמה מקרלין. לפני שנפטר הרבי מקרלין, אמר לתלמידיו שיסעו לרבי מרדכי מנישכין. הלך רבי אורי להסתופף בעילו של רבי מרדכי, והנה כשהגיע אל הצדיק, ראה שם עשיר אחד שבא להתייעץ עם הצדיק בענייני מסחרו. הצדיק קיבלו בסבר פנים יפות, כדרכו בקודש לקבל כל אדם, כי עבודתו הגדולה הייתה באהבת ישראל.

הביט רבי אורי בפני העשיר, וראה שעבר עבירה חמורה לפני זמן מועט. נצטער רבי אורי מאד, והתפלל על דרכו של הצדיק. והצדיק שהרגיש במחשבותיו, ניגש אליו ואמר לו: "לך מהר מכאן, מה אתה עושה בחדרי?". הלך משם רבי אורי מאוכזב, ונכנס לבית המדרש, כשהוא עייף ויגע מעמל הדרך. כשעזב העשיר את המקום, הלך הצדיק לחפש את רבי אורי, ומצאו בבית מדרשו.

אמר לו הצדיק - "אף אני, אחי, ידעתי את אשר ידעת. דע לך שרבי הקדוש שלח אותך לכאן, כדי שתדע שמי שאין לו מספיק אהבת ישראל, ולכן אינו אוהב אהבה גדולה גם את מי שעובר עבירה, עדיין לא הגיע לחצי העבודה בעבודת ה', שכן מי שמקרב עובר עבירה כזה יגרום לו בלי ספק לשוב בתשובה שלימה, ובתנאי שאינו רשע שעובר עבירות להכעיס". הבין רבי אורי את גדולת הצדיק, וישב אצלו ימים רבים (ע"פ סיפורי חסידים). סיפור זה מלמדנו יסוד חשוב בעבודת ה': יסוד הנוגע גם לענייני הכלל וגם לענייני הפרט.

בפרשתנו, קוראים אנו על מעמד הברכה והקללה בהר גרזים והר עיבל. התכונות בפרשייה זו מעלה, שיש כאן למעשה קבלת תורה מחודשת, קבלת תורה של ארץ ישראל. המיוחד בקבלת תורה זו, שמשעה שעברו ישראל את הארץ התחייבו בערבות הדדית. במדבר כל אחד אחראי לעצמו, בארץ ישראל אנו אחראים על כל העם. וכדברי רש"י (דברים כט) - "שאף על הנגלות לא ענש את הרבים עד שעברו את הירדן משקבלו עליהם את השבועה בהר גרזים ובהר עיבל ונעשו ערבים זה לזה". רק בארץ ישראל הפכו ישראל לערבים זה לזה, וקיבלו אחריות זה על זה, ולכן נדרשו למעמד הגדול שבו כולם לוקחים אחריות על כל עם ישראל.

במרכז לקיחת אחריות זו, עומדת אהבת ישראל. אהבה אין פרושה סלחנות, שהרי מי שמוותר לשני על חולשותיו, משאיר אותו תקוע בכוח, ובסופו של דבר מזיק לו. להיפך: רק מי שאוהב את השני - לוקח עליו אחריות, וכך גם בצד השני של המשוואה - לקיחת האחריות מבטאת יותר מכל את האהבה. כל יהודי צריך לאהוב את היהודי השני, וממילא לקרבו ולגרום לכך שגם השני ישמור את המצוות. זה מה שמלמד רבי מרדכי את רבי אורי: אני מודע למצבו של עובר העבירה, אך אני אוהב אותו, ומתוך אהבתי אותו - הוא גם ישוב בתשובה, (ובתנאי שאינו עובר עבירות להכעיס).

מצויים אנו בישורת האחרונה של חודש אלול - חודש התשובה. כשם שעלינו לאהוב את היהודי השני, כך עלינו לאהוב את היהודי שבתוכנו - לאהוב את עצמנו. אהבה אינה ויתור על חולשות. להיפך, מי שאוהב את עצמו, מתקן ומרומם את עצמו. לוקח על עצמו אחריות, ומתוך כך מתעלה ומתרומם. יהי רצון שנוכה לשוב בתשובה שלימה מתוך אהבה!
(ע"פ הרב נתנאל יוספון)

זמני השבת

כניסת השבת - 6:18

צאת השבת - 7:16

ר"ת - 7:52

לפי אופק ת"א

שעון קיץ

הפטרה: קומי אורי

* אין לקרוא בשעת התפילה

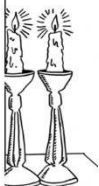
* נא לשמור על קדושת הגליון

העלון אסור בטלפון

במקום שאין עירוב.

במקום שיש עירוב,

עדיף לטלפן ע"י קטן.

פניני המשפחה

המשפחה בראי היהדות ע"פ ספרי הרב אליעזר מלמד

שמחת החתונה (גי')

כדי להגדיל את השמחה, מצווה להזמין תזמורת לחתונה. ומעשה שמחה אשתו של מושל פלך באשכנז, וציווה המושל שלא ינגנו בשום כלי שיר במשך כל שנת האבל עליה, והגיע זמנם של חתן וכלה להינשא. והורה מהרי"ל שלא יעשו נישואין בלא כלי זמר, ואם אי אפשר להם לנגן במקומם, יקיימו את החתונה במקום אחר, ושם יביאו כלי זמר וינגנו לשמחת החתונה.

יש לשים לב שהתזמורת לא תרעיש מדי, מפני שרעש התזמורת גורם סבל לרבים ואף מוזיק לחוש השמיעה. בעייה זו נוצרה בדור האחרון, לאחר פיתוח הרמקול והאפשרות להגביר את עצמת הקול בתנועה קלה. אולם האחראים על התזמורת צריכים לזכור שתפקידם להוסיף שמחה ולא לגרום צער למסובים, ויסוד התורה כולה הוא שלא לצער אנשים, ומה ששנוא עליך על תעשה לחברך.

עוד ראוי להציע, שבעת הסעודה התזמורת לא תנגן כלל, וכך יוכלו המסובים להירגע מעט מהקולות הרמים בעת הריקודים. גם מי שרוצה להוסיף מעט מנגינות רקע במשך הסעודה, ראוי שישים לב לכך שהמסובים יוכלו לשוחח זה עם זה בנוחות, כי השיחות היפות שבין הנאספים מכלל שמחת החתונה.

פניני אבות

פירושים, ביאורים, דרושים ואמרות על "פרקי אבות"

רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוודור, כדי שתבנה לטרקלין. הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה. (פרק ד' משנה ט"ז)

רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוודור - בית שער, בפני העולם הבא - העולם הנצחי. התקן עצמך בפרוודור - הכן את עצמך במעשים טובים ובמצוות בעולם הזה כדי שתבנה לטרקלין - להיכל מקום מושב המלך. כלומר, שעל ידי קיום התורה והמצוות בעולם הזה תזכה לחיי העולם הבא.

הוא היה אומר: יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה - גדול ערכה של שעה אחת בעוה"ז שבה האדם חוזר בתשובה ועושה מעשים טובים, מכל חיי העולם הבא - לפי שבאותו זמן בעולם הבא אין התשובה ומעשים טובים מהנים לאדם, שאין העולם הבא אלא לקבל שכר על מה שקיים בעולם הזה. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא - יפה שעה אחת של תענוג רוחני בעוה"ז, ששם צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה. מכל חיי העולם הזה - מכל סוגי קורת הרוח שיש לאדם בעוה"ז, לפי שאין לאדם קורת רוח שלמה בעולם הזה מפני הצרות והרעות הבאות עליו. כמו שאמר דוד המלך ע"ה: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואוון".

פנינת המעשה

סיפורים קטנים עם מסרים גדולים

מה לבקש? (בי')

תקציר: הרב זלמן גרוסמן וצ"ל שחי בירושלים לפני כמאה שנה (כמו הרבה יהודים בא"י) מעוני ומרעב. הוא החליט לנסוע לארה"ב כדי למצוא לו שם פרנסה. בהיותו בספינה, הוא לא ויתר על הנהגתו המופלאה בניצול יום השבת. כדרכו, התפלל בהתלהבות, קידש, ושר זמירות בהשתפכות הנפש. הברון רוטשילד התפעל מכך מאוד ובצאת השבת פנה לרב גרוסמן ואמר לו: "ירוני למלא משאלה כלשהיא שתהיה לך. אני מקציב לך 15 דקות למחשבה במה אוכל לסייע לך".

הרב גרוסמן הופתע מאוד, וחשב שאולי כדאי לו לבקש מהברון את סכום הכסף הדרוש לו, ולמנוע בכך את גלותו הארוכה מארץ הקודש. אך הוא נזכר באחיו, הרב שלמה גרוסמן, שהיה ממקימי היישוב משמר הירדן שבצפון. אחיו סיפר לו על מגפת המלריה שפקדה את יישובו, ואת היישובים השכנים: יסוד המעלה וראש פינה. "במגיפה זו מתים מדי יום אנשים, נשים וטף. רבים מרותקים למיטותיהם ואינם יכולים לצאת לעבוד ולפרנס את משפחותיהם והמזב מחריף והולך, ואין לנו כסף לקנות תרופות לכולם. לכן, בקשתי שטוחה לפניך: כאשר תגיע לארה"ב, אל תשכח את הילדים והוריהם, וכל דולר שתשלח - יעזור לנו להצלת נפשות".

נוכח הרב זלמן בבקשתו של אחיו וחש מבוכה נוראה. נטייתו הטבעית היתה לבקש מהברון רוטשילד עזרה לפתור את בעייתו הפרטית, מאידך עלתה במוחו מחשבה שונה אשר העלתה את השאלה: מה יהיה עם מאות היהודים שנאבקים על חייהם? האם אין להעדיף הצלת נפשות של מאות יהודים, על פני נוחותי האישי? ודאי שכן. אבקש מהברון לעזור להם.

בתום רבע השעה שהקציב לו הברון יצא אליו ואמר לו את החלטתו. הוא סיפר לברון על מצוקת יישובי הצפון, ואמר לו: "שאלתי ובקשתי לשלוח לשם צוות רפואי שיטפל בחולים ויעזור את המגיפה. זו תהיה הטובה הגדולה ביותר שתוכל לעשות עבורי". הברון נענה לבקשה והבטיח שיעשה כל שביכולתו להביא רפואה ומוזר לכל האזור הנגוע במחלה.

כארבעה חודשים לאחר הגעתו של ר' זלמן לארה"ב, הוא קיבל מכתב מרגש מאחיו רבי שלמה. כה לשון המכתב: "אחי היקר,

(סוף. ע"פ "הידברות")

פניני הלכה והגות

דברי הלכה והגות ללימוד יומי בשבוע הבעל"ט

יום שבת קודש - כ"א אלול

פרפרת השבת

על הנאמר בפרשתנו "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוהיך..." מסביר בעל ה"תפארת שלמה": אדם שמקבל מתנה מאת המלך, איננו שמח כל כך על עצם ערכו של החפץ, כפי שהוא שמח על העובדה שהמלך נתן לו מתנה. חשיבותו של הנותן - היא העיקר בשמחתו. לפיכך אמר הכתוב: "ושמחת בכל הטוב" - לא רק משום שהוא טוב, אלא בעיקר "אשר נתן לך ה' אלוהיך" - משום שהשם יתברך הוא הנותן.

לסעודה ראשונה

כל האוכל בלי ברכה - גזול לקב"ה, וכל המברך - מביא ברכה לעולם, ולא עוד אלא שזוכה ליראת שמים, שנאמר: "מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'...", ועל פסוק זה סמכו חז"ל את חיוב מאה ברכות בכל יום.

לסעודה שנייה

בשעה שאדם פותח את פיו לברך, צריך לכתחילה לדעת איזה ברכה הוא צריך לברך, כדי שכשיזכיר את השם, שהוא עיקר הברכה ידע מה סיום הברכה. יש להחזיק את מה שמברך עליו ביד ימין, גם אם הוא איטר. אמנם כדיעבד גם אם לא החזיק את האוכל בידו, אינו צריך לחזור ולברך.

לסעודה שלישית

אם יש לפני האדם שני מינים שברכותיהם שוות, כגון: אגוז ותפוח - אסור לברך על אחד ככוונה שלא לפטור את השני, משום שאסור לגרום ברכה שאינה צריכה. יש לברך על החביב עליו ביותר ולפטור את השני. אם בטעות ברך על הפרי שאינו חביב - נפטר החביב ואין לו לחזור ולברך עליו.

לסעודה רביעית

אדם שלפניו שני מינים שברכותיהם שונות, כגון: פרי העץ ופרי האדמה, לכתחילה חייב לברך על כל אחד את הברכה המיוחדת לו, אף שבדיעבד אם ברך על כולם "שהכל" או שברך על פרי העץ "בורא פרי האדמה" יצא.

יום ראשון - כ"ב אלול

א. ישתדל האדם להתפלל את תפילות ראש השנה בלב נשבר וגדכה.
ב. הגם שאנו בטוחים שה' יוציא משפטנו לאור, בכ"ו אנו יודעים שבר"ה יש נידונים לחיים ויש להיפך ח"ו. ולכן ישתדל להתפלל ככוונה, בהכנעה ובתחנונים.

כידוע בית הכנסת הוא מקום קדוש, וחז"ל קראו לו 'מקדש מעט'. ויש להתנהג בתוכו ביראה, שכן נאמר לגבי בית המקדש: "ומקדשי תיקראו", היא מעין קדושתו של בית המקדש. יש לכבד את בית הכנסת ולנקותו תמיד. וצריך לנקות את הנעליים מן הבוץ לפני שנכנסים לתוכו. אסור להיכנס לתוכו בראש מגולה וכמובן שאסור לירוק בתוכו.

יום שני - כ"ג אלול

א. יש נוהגים מנהגים שונים בתפילת ראש השנה שאינם מדויקים על פי ההלכה. ואעפ"כ, לא ימהר אדם לשנות מנהג שנקבע מדורי דורות.
ב. רק חכם הקהל יכול לשנות את המנהג בהסכמת רוב מניין ורוב בניין של הציבור. וזאת גם באופן שלא תיווצר מזה מחלוקת, שאם לא כן יצא שכרו בהפסדו.

כל המשתמש בבית הכנסת לשימוש של חול, מבזה את קדושתו, שיעודו היחיד של בית הכנסת הוא לעניינים שבקדושה, לתורה, תפילה והתחזקות בשאר מצוות. ולכן אין לשוחח בו בענייני מסחר וככללה, וקל וחומר שאסור להתלוצץ ולשחוק בתוכו. אבל מותר לערוך בבית הכנסת אסיפות לצורך מצווה, כגון למען איסוף צדקה לעניים, או להתרמה לשיבות.

יום שלישי - כ"ד אלול

א. כתב הרמב"ם ז"ל: "אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב, רמז יש בו, כלומר, עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזירו בתשובה...".
ב. יחד עם האמור לעיל, הרי שבזמן התקיעות לא יכוין שום כוונה, רק לשמוע קול שופר.

אין להיכנס לבית הכנסת שלא לצורך תורה או תפילה. ואפילו כשיורד גשם, אסור להיכנס לתוכו כדי להינצל מהגשם. וכן בקיץ אסור להיכנס לתוכו כדי לשבת בעל כתינו. וכן אסור להיכנס לביהכ"ס כדי להטעין טלפון נייד, שכן ביהכ"ס מקודש לתפילה ותורה ולא לשאר צרכי האדם. אדם שמוכרח להיכנס לביהכ"ס כדי לקרוא לחברו לצורך דחוף, רשאי להיכנס לשם, אבל לפני שיקרא לחברו ישב מעט ויאמר איזה פסוק, כדי שלא יראה כנכנס לצרכיו האישיים בלבד.

פניני שירה

פיוט ושירה לנשמה היתירה

אלוקים תעשה שנגדל

מילים ולחן: טל שגב, אבי גואטה ויעקב למאי
ביצוע: חיים ישראל

גם אם פחד יופיע
מלחמה תאיים להגיע
אהבת אלוקים
זה הכוח שלי בחיים
פי יאמר הילולך
השמיים שרים מעשיך
מבקש בתפילה
שזוכה לברכה של שמחה

אלוקים תעשה שנגדל
שזוכה במצוות לא נחדל
שנאהב את הכל
שנאיר את החושך
שנזרח כמו כוכב בחלל
אלוהים תעשה שנגדל
שנשמח ונרקוד
ונאהב לאהוב
נקבל את הכל לא נשאל

עננים מעלינו
והאושר גדול בליבנו
השמים גדולים
ואנחנו אוספים רגעים
והיום עוד יגיע
וליבנו יפעם ברקיע
אהבה עילאית
וחיבור של האור הנצחי
אלוקים תעשה שנגדל...

יום רביעי - כ"ה אלול

א. בכ"ה אלול החלה בריאת העולם, ובראש השנה נברא אדם הראשון. בו כיום חטא האדם ונידון ונמחל לו. לכן טוב לקרוא מ"ה אלול עד ראש השנה את פרשת הבריאה.

ב. בכ"ה באלול (היום) יקרא מ"בראשית" עד "יום אחד", ובכל יום יקרא פרשת הבריאה השייכת לאותו יום עד ראש השנה שבו יקרא פרשת יום השישי שהרי בראש השנה נברא האדם ועמד לדין על שאכל מעץ הדעת.

כדי שמקום מסוים ייחשב בית כנסת צריכים להתקיים בו שני תנאים. האחד, שדעת בעלי הבית לייעד את הבית לבית כנסת. והשני, שיתחילו להתפלל בו. ולכן בעת שבונים את בית הכנסת, עדיין לא חלים עליו דיני בית כנסת, ומותר לאכול ולשתות בו. ורק מרגע שהחלו להתפלל בתוכו - חלים עליו כל דיני בית הכנסת.

יום חמישי - כ"ו אלול

א. ידקדקו לבחור תוקע בעל תורה ויראה, כפי מה שאפשר למצוא. ויאמר החכם לפני התקיעות דברי התעוררות וחיווק.

ב. ראוי שילמדו התוקע והמקריא קודם ראש השנה את הלכות התקיעה והשופר שידעו לבדוק את השופר אם כשר הוא. וגם אם תהיה טעות בתקיעות, יידעו כיצד לתקן, מתי יש לחזור ומתי לא, ואם צריך לחזור, מהיכן צריך לחזור וכדומה.

קהילה שעדיין לא בנתה לעצמה בית כנסת, וחבריה נוהגים בינתיים להתפלל במבנה מסויים, כגון באולם ספורט - אין על האולם דינים של ביהכ"ס, כיוון שלא יועד לכך, ולכן מחוץ לשל התפילות מותר לשחק ולהתעמל בתוכו, אלא שחובה עליהם לפרוס וילון שישמש מחיצה בין ארון הקודש לשאר האולם. גם כדי להדגיש שאכן האולם לא יועד לביהכ"ס. וגם מפני שאסור לנהוג בקלות ראש מול ארון הקודש.

יום שישי - כ"ז אלול

א. צריך להדליק בערב שבת נר (או תאורה) גם במקומות שנכנסים אליהם, אע"פ שאינו אוכל שם, כדי שלא יישל באיזה רהיט ויעטור ויכעס.

ב. את הברכה מברכים רק על הנרות במקום הסעודה, גם אם יש שם תאורה חשמלית.

"פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה". אומרים המפרשים: "ר"ת של 'שורש פורה ראש ולענה' הן 'שופר'. שכן תקיעות השופר מחרידות את השומע ומעוררות אותו לתשובה. כדברי הנביא עמוס: "אם ייתקע שופר בעיר, ועם לא יחרדו".

פניני חברה

עניינים שבין אדם לחברו

"לפני עיוור"

"לפני עיוור לא תיתן מכשול", היא מצוות לא תעשה האוסרת עלינו להכשיל בני אדם בעניינים שונים.

היא כוללת איסור לתת עצה מטעה לאדם בעניין שאינו מבין בו, או לגרום לאדם לעבור עבירה, גם כאשר אין כוונה לנצל את חולשתו של אותו אדם.

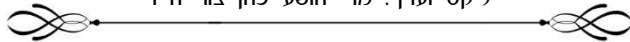
האיסור מופיע בספר ויקרא: "לא תקלל חרש ולפני עיוור לא תיתן מכשול ויראת מאלוקיך אני ה'".

קללה על העוברים על האיסור, מופיעה בפרשת השבוע: "ארור משגה עיוור בדרך ואמר כל העם אמון".

(ע"פ הרב שמואל כ"ץ)

פניני לקח טוב

ע"פ "ילקוט לקח טוב" - הרב יעקב ישראל הכהן ב"פוס ליקט וערך: מר יהושע כהן צור ה"ו

חז"ל אמרו על קיום התורה והמצוות (בפסיקתא זוטא): "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים". כי כאשר מתיישנים הדברים חסר בהם הכח של החידוש, וממילא הם אינם עושים רושם על העושה ונמצא שחסר בעצם העשייה. בימי אלול נחוץ מאוד עניין ההתחדשות בין במעשה ובין בעיון, שהרי אף ביראה עצמה נאמרה התביעה על "מצוות אנשים מלומדה".

בגלל איכות מעשה המצווה יכולים להיות הבדלים גדולים מאוד, בין מעשה שנעשה על ידי אדם אחד לבין אותו מעשה שנעשה על ידי חברו. בעניין זה כתב הרמח"ל בספר "דעת תבונות" (סי' קכ"ו): "לא כל בני האדם שווים ולא כל המעשים שווים, כי גבולות גדולים שם האדון ב"ה לכל נבראיו בשיעור מדוקדק עד אין תכלית. ויימצאו שני בני אדם על שולחן אחד, ידברו, יאכלו וישתו, ותולדות מעשי האחד יתעלו עד רום שמי השמים, ותולדות מעשי האחר לא יתעלו, ולא קרוב להם.

ראיה לדבר: יונתן בן עוזיאל יושב ולומד - כל עוף הפורח עליו נשרף (סוכה דף כ"ח), ואחרים לאלפים ולרבבות יושבים ולומדים ולא יהיה להם כן. וזה מצד הפועל. ומצד הנפעל - קודשים יוכיחו, שאכילתם מצוה רבה, ואכילת חולין לא כן, וזה וזה אוכלים אותם בדרך אחד ולא עוד, אלא כהן האוכלם עושה מצווה והזר האוכלם חייב מיתה. וגדולה מזו - המצוות עצמם: אמרו חז"ל 'גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה' (עבודה זרה דף ג'), והמצווה ועושה נמצא מתקן כל הבריאה כולה, ושאינו מצווה לא תשיג ידו לעשות כן. והרי שניהם עושין מעשה אחד ולכוונה אחת".

"אדם מסוגל לבטא עצמו בבהירות, וע"י זה גם לשכנע אחרים,

פניני חכמים רק אם הוא עצמו משוכנע באמת שאותה הוא מנסה להקנות לאחרים."

(ע"פ ספרי מוסר)

לזכות יהושע בן חנה רפואה שלימה ובריאות איתנה	לע"י מזל בת לאה ע"ה	לע"י מאיר בן רעיה ז"ל	לע"י אברהם בן בולור ז"ל
לזכות תמר בת שמחה רפואה שלימה ובריאות איתנה	לע"י מרי בת שרה שרינה ע"ה	לע"י שם טוב בן קלרה ז"ל	לע"י יורם (חוסרו) בן גוהרי ז"ל

גמ"ח "חסדי שמואל ורבקה"

מה בגמ"ח? פקס', עריכת מסמכים במחשב, הדפסה צילום מסמכים, למינציה (במחירים מוזלים) השאלת תפילין, השאלת מערכת הגברה ומקרון ספרי "ברית יצחק" (לליל הברית ולחנוכת הבית) הגמ"ח פועל בבית משפ' צורישידי

רח' טור מלכא 20 (כניסה ג'), יד-אליהו, ת"א
נא לתאם מראש: 03-7302683, 054-5915760

השאלת כרית לברית מילה ומטבעות לפדיון הבן
לפרטים: ראובן יזדי 052-2340099

גמ"ח השאלת תפילין בראש"צ

שמחים אנו להודיע לתושבי ראש"צ והסביבה על קיומו של גמ"ח להשאלת תפילין לע"י שמואל ורבקה הכהן צורישידי ז"ל הגמ"ח פועל בבית משפחת שאול כהן הי"ו קרית קאליב 3/8 ראש"צ

(ההשאלה תמורת צ'ק פיקדון)

נא לתאם מראש: 052-7607969 (בנימין)

לרפואת בנימין בן גוהר הי"ו ועדנה בת רבקה תחי' לזיווג הגון בקרוב לחיה מושקא בת עדנה תחי'

לע"י הזקן הכשר יוסף בן סעדה, אברהם בן רחל, עמרם בן רחל, שלמה ולמן בן יוסף, יוסף בן זינט ז"ל, רחל בת זוהרה, זינט בת לונה, אסתר בת נגייה, יפה וטלי בנות חנה ע"ה ולהעלחת שלום בן רחל הי"ו

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל (בקובץ PDF). בקשת הצטרפות נא לשלוח ל: pnineyshmuel@gmail.com
כמו כן ניתן לקרוא העלון (החל מיום ד' בערב) באתר: ladaat.info/gilionot.aspx

לתגובות / הערות / הארות: הרב **יצחק צורישידי** pnineyshmuel@gmail.com

כתובת המערכת: "אורות שמואל ורבקה" - רח' טור מלכא 20 (כניסה ג') ת"א

טל' - 054-5915750, פקס' - 03-7302683

לתרומות: "אורות הלב" (ע"ר) בנק הדואר סניף ראשי (01) מס' חשבון: 40-39-899

